

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. Раднево, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20225520100407 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „Мини Марица изток” ЕАД срещу „Парсек груп“ ЕООД, с която се предявяват обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД. Ищецът твърди, че след проведена процедура по ЗОП на 03.10.2017 г. сключил с ответното дружество договор № МТ-355/03.10.2017 г. за обществена поръчка с предмет „Ремонт на покрива на ремонтно хале РБ ел.част“ в рудник „Трояново-3“. Твърди, че с протокол от 20.12.2018 г. обектът бил предаден в експлоатация, който протокол бил подписан от двете страни. Твърди, че буква Г на протокола за приемане на обекта изпълнителят отговаря гаранционно за извършените видове работи 5 години от подписване на протокола на 20.12.2018 г., тоест до 20.12.2023 г. Твърди, че с доклад от 28.07.2021 г. на управителя на рудника е съобщено за настъпило гаранционно събитие по време на гаранционния срок, което събитие било течове от покрива и паднала мазилка, за което ответното дружество било уведомено от ищцовото дружество с писмо от 09.09.2021 г. Твърди, че с рекламационен протокол от 04.10.2021 г. било констатирано възникнало гаранционно събитие, в присъствие на представители на двете страни, но представителят на ответника Николай Чавдаров не подписал протокола. Твърди, че въпреки

отказа да подпишат рекламационния протокол изпратили на ответното дружество писмо на 13.10.2021 г., с което ги уведомили, че очакват да се отстрани гаранционния възникналия проблем. Твърди, че след продължително бездействие на ответника изпратили ново писмо на 17.11.2021 г. с покана за предприемане на действия по отстраняване на настъпилото гаранционно събитие. Твърди, че на 19.11.2021 г. бил съставен втори рекламационен протокол с идентично съдържание на първия, който протокол бил подписан вече от представител на ответника в лицето на Г. К., който бил изрично упълномощен за това. Твърди, че до момента ответникът не е предприел никакви действия по отстраняване на описаното гаранционно събитие. Твърди, че от 19.10.2021 г. ответникът е изпаднал в забава във връзка с изпълнението на поетата отговорност. Твърди, че общата стойност на настъпилите щети, изразена в стойността на строително-монтажните работи и стойността на материалите, била в размер на 4946,62 лв., съобразно представена справка за това. Твърди, че съгласно т.9.2 от договора ответникът дължи неустойка за забава от 20.10.2021 г. в размер на законната лихва върху неизпълнението от 4946,62 лв., която била в размер на 329,78 лв. Поради това иска ответникът да бъде осъден да му заплати сумата 5407,34 лв. /след допуснато изменение на иска чрез неговото увеличаване по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК в о.с.з. на 01.12.2022 г./, представляваща обезщетение за неизпълнение на гаранционната отговорност като равностойност на извършените СМР и материали да отстраняване на щетите по настъпилото гаранционно събитие – течове на покрива и паднала мазилка, ведно със законната лихва от 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на задължението, както и сумата от 360,49 лв. /след допуснато изменение на иска чрез неговото увеличаване по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК в о.с.з. на 01.12.2022 г./, представляваща неустойка за забава по т.9.2 от договора върху неизпълнението от 5407,34 лв. за периода от 20.10.2021 г. до 17.06.2022 г. , ведно със законната лихва от датата на исковата молба. Претендира разноски. Представя писмена защита.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество „Парсек груп“ ЕООД, чрез адв. С. С. от САК, в който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че съгласно чл. 163, ал. 3 ЗУТ ищецът следвало да докаже наличие на причинно-следствена връзка между вредите и противоправно поведение на ответника, като вредите следва да са във връзка

с некачествено изпълнение на СМР, за да се породи гаранционната отговорност на ответника. Твърди, че в рекламационните протоколи само се констатирали щети, без да се посочва на каква причина се дължат те, дори и предполагаема. Твърди, че в доклада на управителя на рудника до изпълнителния директор на „Мини Марица-изток“ ЕАД било посочено, че през студените периоди на годината проблемът се увеличава, което се дължи вероятно на проникването на вода във фугите, съчетано с температурните разлики през деня и нощта, като в хале Заваръчно влияят и вибрациите от движението на крана. Твърди, че гаранционната отговорност цели в определен период от време да се гарантира наличието на установени качества и свойства на вещта, през който период изпълнителя да носи отговорност за недостатъци от некачествено изпълнение и при условие да са спазени изискванията за правилно съхранение и надеждна експлоатация. Твърди, че за амортизационни вреди гаранционно не се носи отговорност, каквито вреди имало във въпросното хале. Твърди, че описаните в доклада температурни разлики и вибрации са далечни за нормалното експлоатиране на една сграда услови, за които ответникът не би отговарял за породени от тях щети. Твърди, че е изпълнил СМР качествено и в синхрон с всички нормативни изисквания за строене, което било видно от протокола за въвеждане на обекта в експлоатация от 20.12.2018 г., в който била удостоверена и качествената работа. Твърди, че упълномощаването на лицето Г. К. за подписване на протокола от 19.11.2021 г. е нищожно по смисъла на чл. 44 ЗЗД във вр. чл. 26, ал. 2, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 26, ал. 1 ТЗ, тъй като липсва нотариална заверка на подписа на упълномощителя. Поради това счита, че въпросния протокол не е подписан от лице с представителна власт за ответника и не поражда никакви правни последици за ответника. Твърди, че ответникът не е бил уведомяван за съставените рекламационни протоколи съгласно чл. 6.5 от договора, тъй като били изпращани на имейл адрес, без квалифициран електронен подпис и при липсваща уговорка между страните кои ще са официалните имейли за кореспонденция, а такъв имейл можело всеки да регистрира и да няма нищо общо с ответника. Поради това счита, че липсва уведомяване на ответника за възникнало гаранционно събитие и съответно неизпълнение от страна на ответника на договорно задължение. Твърди, че липсата на главното вземане влече неоснователност и на акцесорно претендираното вземане за неустойка за забава. Поради това иска от съда да отхвърли исковете като неоснователни.

Претендира разноски. Представя бележки, докладвани в откритото съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и с оглед направените доводи и възражения, достигна до следните фактически и правни изводи:

С протоколно определение от 04.10.2022 г. е обявен за окончателен проекта на доклад, обективиран в определението по чл. 140 ГПК № 350 от 12.08.2022 г., с който на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК съдът е обявил за признати и ненуждаещи се от доказване фактите, че между ищеца и ответника е сключен договор № МТ-355/03.10.2017 г. за обществена поръчка с предмет „Ремонт на покрива на ремонтно хале РБ ел.част“ в рудник „Трояново-3“, с гаранционен срок от 20.12.2018 г. до 20.12.2023 г.

Съдът с доклада по делото е посочил грешно материално правно основание на иска по чл. 195, ал. 2 ЗЗД във вр. чл. 82 ЗЗД, но пък фактите, които следва да установят страните са идентични, тъй че това не се отразява на правната страна на спора, който е по иска с правно основание чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД.

По иска с правно основание по чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, ищецът следва да докаже, че е претърпял загуба от вложени материали и извършени СМР за отстраняване на теч на покрива на ремонтно хале РБ ел.част“ в рудник „Трояново-3“ в размер на 5407,34 лв., които вреди да са предвидими към момента на пораждане на задължението, недобросъвестност на ответника и причинна връзка между посочените вреди и виновното изпълнение от страна на длъжника, спазване на договорките за съставяне на рекламационни протоколи и уведомяване на ответника за настъпило гаранционно събитие.

По иска с правно основание по чл. 92 ЗЗД ищецът следва да докаже наличието на валидно уговорена клауза за неустойка за изпълнение на гаранционната отговорност и размер на неустойката.

Въпреки изложената фактическа обстановка в исковата молба, в част от която се споменава гаранционна отговорност, сроковете за нейното претендиране и други подобни обстоятелства, съдът намира, че това е изложено от ищеца с цел изнасяне на цялостната фактическа обстановка в хронологичен ред, но правната квалификация на спорното право се извлича от заявления в исковата молба петитум в смисъл да се претендира заплащане

на сумата, с която ищцовото дружество твърди да е заплатило разходи, необходими за поправката. Тази щета ищцовото дружество описва като стойността на вложените материали и извършени СМР за отстраняване на теч на покрива на ремонтно хале РБ ел.част“ в рудник „Трояново-3“ и я оценява на стойност 5407,34 лв. От тук следва извод, че в случая ищецът претендира обезщетение за неизпълнение по смисъла на чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД във вр. чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД в размер на направените разходи за отстраняване на щетата.

С оглед отделените като безспорни обстоятелства, за да се уважи искът с правно основание чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, то следва ищецът „Мини Марица изток“ ЕАД да докаже при условията на пълно и главно доказване, че е претърпял вреда в размер на 5407,34 лв. за вложени материали и извършени СМР за отстраняване на теч на покрива на ремонтно хале РБ ел.част“ в рудник „Трояново-3“, която е в причинна връзка с неизпълнение от ответното дружество на договорните задължения за представяне на качествено изработен ремонт на покрива, които вреди са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението, както и че тази вреда не би настъпила при качествено изпълнение на задълженията по договора на ответното дружество.

Недостатъците на престириания резултат, предмет на изработката, не погасяват задължението за заплащане на уговореното възнаграждение, а пораждат права на възложителя, които следва да бъдат упражнени по реда на чл. 265 ЗЗД и ако бъдат упражнени, могат да доведат или до намаляване размера на възнаграждението или до отлагане изискуемостта на задължението за възнаграждение, а разваляне на договора е допустимо, ако недостатъците са толкова съществени, че работата е негодна за нейното договорно или обикновено предназначение. Когато възложената работа е извършена с недостатъци, за възложителя се поражда потестативното право да избере една от алтернативно предвидените в чл. 265, ал. 1 ЗЗД възможности: 1/ отстраняване на недостатъците; 2/ заплащане на разходите, необходими за отстраняването им; 3/ намаляване на възнаграждението. Отговорността на изпълнителя и правата на възложителя са обусловени от характера на недостатъците и отражението им върху годността на изработеното.

От приетите по делото като писмени доказателства договор № МТ-355/2017 г. от 03.10.2017 г. /л.10-16/, техническа спецификация и условия за

изпълнение на поръчка с предмет – Приложение № 1 /л.17-20/, техническо предложение – Приложение № 2 /л.21-22/ е видно, че ищцовото дружество е възложило на ответното дружество, след проведена обществена поръчка, да изпълни ремонт на покрива на ремонтно хале РБ „Ел.част“ на Рудник „Трояново-3“ съобразно СМР, описани в Приложение № 1. С протокол от 20.12.2018 г. /л.68-70/ специално назначена от изпълнителния директор на ищцовото дружество комисия е приела изпълнението на работата по договора и е предаден за експлоатация обекта. В чл.6.1 от договора е уговорено ответникът да отговаря гаранционно за изпълнените СМР в срок от 5 години от въвеждане на обект в експлоатация, тоест от 20.12.2018 г. до 20.12.2023 г. От това е видно, че ищецът е приел работата без забележки на 20.12.2018 г., като не са констатирани видими недостатъци съгласно чл. 264, ал. 2 ЗЗД.

По делото е прието като писмено доказателство доклад вх. № 6121/28.07.2021 г. от Тошко Кавалджиев, управител на Рудник „Трояново-3“ /л.71/, до изпълнителния директор на ищцовото дружество, с който го уведомява за необходимост от ремонт на покрива на хале „Заваръчно“ към Механично работилница и ремонтно хале на участък Ремонт ролки. С писмо изх. № ОП-01-924 от 09.09.2021 г. /л.72/ ищцовото дружество е уведомило ответното дружество за констатирани течове на покрива на ремонтното хале и настъпило гаранционно условие по договора, налагащо идване на специалисти от ответника и подписване на рекламационен протокол, съответно в 15-дневен срок да отстранят възникналите проблеми. В тази връзка е съставен рекламационен протокол от 04.10.2021 г. /л.73-74/, подписан само от представители на ищцовото дружество и клоновата му структура, но не и от представителя на ответника Николай Чавдаров. С писмо изх. № ОП-01-1021/13.10.2021 г. ищцовото дружество е уведомило ответното за съставения рекламационен протокол, както и че същият не е бил подписан от представителя им Николай Чавдаров, но съгласно т.6.4 от договора протокола бил задължителен за ответника и следвало в срок до 18.10.2021 г. да отстрани констатираните дефекти по покрива на халето. С ново писмо изх. № ОП-01-1092 от 17.11.2021 г. /л.79/ ищцовото дружество отново е поканило ответника за подписване на рекламационен протокол на 19.11.2021 г. Съставен е рекламационен протокол от 19.11.2021 г. /л.81-82/, този път подписан освен от представителите на ищеца, също и от упълномощен изрично с писмено пълномощно /л.80/ представител на ответника – Г. К., в

чийто т.2 са описани констатирани дефекти. Във връзка с гаранционния протокол била изготвена от служители на ищеца справка за необходимите ремонтни работи във връзка с констатираните дефекти с рекламационния протокол от 19.11.2021 г., чиято стойност възлиза на 4946,62 лв. с ДДС.

С оглед наведено възражение за нищожност на упълномощителната сделка по смисъла на чл. 26, ал. 1 ТЗ във вр. чл. 44 ЗЗД вр. чл. 26, ал. 2, предл. 3 ЗЗД, следва да се отбележи, че то е неоснователно. Разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ТЗ касае уредба на търговските пълномощници, които извършват срещу заплащане дейност по представляване на дружеството. В случая въобще не става въпрос за търговско представителство, а за обикновена упълномощителна сделка, за която никаква специална форма не е нужна, най-малкото пък писмена с нотариална заверка на подписа. В случая представляващият ответника изрично е упълномощил лицето Г. К. именно с правото да извърши оглед на място, да подпише констативен протокол и да извърши всички необходими действия съгласно полученото от тях писмо с изх. № ОП-01-1092/17.11.2021 г. От тук е видно, че представителят е разполагал с представителна власт за подписване на рекламационния протокол. Дори и да нямаше представителна власт лицето Г. К., разпоредбата на чл. 301 ТЗ задължава ответника да се противопостави веднага, а видно от пълномощното той е бил наясно, че лицето е пратено да подпише протокола и съответно знае за подписването му.

Съдът не може да се солидаризира с позицията на ответника, че не бил получил въпросните писма на имейл адреса, който е ползван за кореспонденция, тъй като е видно, че представляващият ответника е упълномощил лице, което е отишло на място и е подписало протокола, тоест налице е знание за въпросното писмо на ищеца, което е цитирано с изходящ номер в пълномощното. От тук следва и извод, че писмото е получено от ответника и е бил запознат с неговото съдържание. По никакъв начин не може да се отрази на този извод обстоятелство дали имейлът е бил официален за кореспонденция, най малкото пък имейл да бъде подписан с квалифициран електронен подпис /документи се подписват с електронен подпис, а не имейли/. Също така видно от събраните гласни доказателства по телефон е бил уведомен управителя на ответното дружество за възникналия теч, който обещал да прати представител, а това е видно, че е сторено от пълномощното и подписания рекламационен протокол от представител на ответника.

Във връзка с наведените твърдения в отговора, че средата била агресивна е не би устоял ремонтът на нея, следва да се посочи, че управителят на ответника е бил запознат с условията на обществената поръчка, съответно с работата, която е следвало да се извърши /виж декларацията на л.199/, както и всички условия, които биха могли да повлияят на цената на внесеното от него предложение. Тоест ако ответникът е счел, че извършеният ремонт е следвало да се понесе товара на средата, в която се работи в работилницата, за да поеме отговорността за качествен ремонт с подписания договор. Съгласно чл. 260 ЗЗД изпълнителят е длъжен да предупреди веднага другата страна, ако даденият му проект или доставеният му материал е неподходящ за правилното изпълнение на работата, и да иска извършване на нужните промени в проекта или доставяне на подходящ материал. Ако изпълнителят не направи това предупреждение, той отговаря пред другата страна за причинените и вреди. С оглед на липсата на доказателства за поставени от ответника предупреждения към ищеца за това, че средата е агресивна и въпросните извършени СМР няма да издържат на нея, то следва да се приеме, че ответникът е приел средата да е нормална и да не повлияе на извършваните СМР. Направата на това възражение на този етап от експлоатацията на работилницата /почти две години след изпълнение, приемане и въвеждане в експлоатация на обекта/ не следва да се възприема като годно да освободи ответника от отговорност към ищеца, тъй като ответникът е професионалист в извършваната работа и е следвало да уведоми ищеца навреме за възможните проблеми с експлоатацията съгласно чл. 260 ЗЗД и да поиска съответно увеличение на цената за осъществяване на ремонта с нужното качество, за да издържи минимум в гаранционния срок.

От гласните доказателства /разпита на св. Ж. Ж./ е видно, че във връзка с подписания рекламационен протокол ответникът не отстранил констатираните дефекти, не е пращал никой и никой от ответника не е идвал да отстрани течовете, които продължавали и към момента.

По делото е прието заключение на СТЕ, видно от което вещото лице е посетило на място ремонтното хале и е констатирало пукнатини, разположени напречно на сградата, успоредно на наклона на покрива, по цялата му ширина, балони по целия покрив и при някои от воронките, с различна големина, отлепвания при снадките на листовите, неправилно обръщане на хидроизолацията при телата на вентилаторите, отлепване на

битума при снадките при съседния покрив, таене и оливане при тръбите на воронките, преминаващи през стоманобетонните части на сградата. Според вещото лице за отстраняване на проблемните участъци е нужно демонтиране на компрометираната хидроизолация и да поставяне на нова, като се спази принципа на застъпване спрямо наклона на покрива. Относно участъците с балони е нужно премахване на въздуха и презалепване, а при невъзможност да се стори това да се премахне положената хидроизолация и да се постави нова, като тези балони от температурните разлики получават постоянни деформации и по-бързо се разрушават от останалите части. Отлепването на хидроизолацията покрай воронките води до проникване на вода между тях и водосточната тръба, през покрива на сградата, водещи до течове вътре в сградата. Снадките при покрива на съседната сграда са покрити с битумна смес, която се е отлепила и не предпазва покрива, съответно води до проникване на вода и следва да се възстановят. Обръщането при телата на вентилаторите не било заявено като проблем от ищеца, но при огледа вещото лице е установил, че то е изпълнено по два начина от ответника, единият чрез поставяне на хидроизолацията до хоризонтална ламарина при стъпките на вентилаторите, без застъпване, в резултат на което е проникнала вода под хидроизолацията и се е отлепила, а бетонът под нея да се руши, а вторият начин е чрез залепване на хидроизолацията върху краищата на хоризонталната ламарина на вентилаторите, от четирите им страни, което е възпрепятствало оттичането на повърхностните води и е водило до задържане на вода върху ламарината и съответно до корозирането ѝ. Вещото лице в приложена към заключението количествено-стойностна сметка /КСС/ е посочило какви дейности са нужни за отстраняване на констатираните от него проблеми, чиято стойност с ДДС е в размер на 5407,34 лв. за материали и труд. В допълнително заключение вещото лице е посочило, че в основното заключение е описал констатирани от него недостатъци при извършване на ремонта на процесното ремонтно хале, които се дължат на некачествено изпълнение на СМР или на неподходящи материали и технология. Вещото лице не е констатирал вибрации при оглед на сградата, но е посочил, че тя е производствена и е възможно и нормално да има вибрации, но те не били постоянни. Относно използваната технология при ремонта вещото лице е посочило, че при направата на хидроизолация е било задължително направата на изравняваща замазка върху стоманобетоновата плоча, която да осигури

необходимия наклон и равни повърхности за качествено залепване на слоя хидроизолация. Според вещото лице наличието на вибрации не е причина за промяна на технологията и направата на покрива, а по-скоро е необходимо да се подберат качествени материали и да се спазва стриктно технологията на полагането им, указана от производителя и проектанта или друго технически компетентно лице.

Както се посочи по-горе когато възложената работа е извършена с недостатъци, което се установи безспорно в настоящото съдебно производство, за ищеца-възложител на работата се е породило потестативното право по чл. 265, ал. 1 ЗЗД да иска заплащане на разходите, необходими за отстраняване на недостатъците. От така приетите доказателства е безспорно установено, че ответното дружество не е изпълнило качествено ремонта, появили са се дефекти, недостатъци, констатирани от вещото лице и за чието отстраняване е нужна сума от 5407,34 лв. с ДДС за материали и труд. От тук следва и еднозначен и напълно закономерен извод, че искът на ищеца за заплащане от ответника на тези разходи е основателен в претендирания размер от 5407,34 лв. /с оглед допуснатото изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК/. Поради това ще се уважи иска на ищеца, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 17.06.2022 г.

По отношение на иска за неустойка съдът намира следното:

Видно от уговорката в т.9.2 на сключения между страните договор № МТ-355 от 03.10.2017 г. при забава или неточно изпълнение на договора изпълнителят дължи неустойка в размер на законната лихва за периода на забавата, изчислена върху стойността на неизпълнението, но не повече от 10% от стойността на договора. Тъй като 10% от стойността на договора е сума, значително по-голяма от претендираната от ищеца, то е безпредметно да се излагат мотиви в тази насока. Въпросната клауза е типична неустоечна клауза при търговските договори и съдът служебно не констатира клаузата за излиза извън типичните функции на неустойката съгласно чл. 92 ТЗ. Затова тази клауза обвързва страните. Видно е, че на 19.11.2021 г. представил на ответника е подписал рекламационния протокол и съгласно т.6.8 от договора е следвало в срок от 15 дни да отстрани констатирания дефект/недостатък. Тоест срокът за отстраняване на недостатъците е бил до 04.12.2021 г. От

05.12.2021 г. ответникът е изпаднал в забава за отстраняване на недостатъците.

Ищецът претендира неустойката за забава от 20.10.2021 г., но няма доказателства първият рекламационен протокол, неподписан от представител на ответника, да е станал достояние на ответника. Затова съдът намира, че срокът за отстраняване на недостатъка е започнал да тече на 19.11.2021 г. и е изтекъл на 04.12.2021 г., съответно от 05.12.2021 г. ответникът е в забава и дължи неустойка за забава съгласно т.6.8 от договора в размер на законната лихва. Изчислена от съда с калкулатор за законна лихва съгласно чл. 161 ГПК същата върху сумата от 5407,34 лв. за периода от 05.12.2021 г. до 17.06.2022 г. възлиза на сумата от 292,90 лв., до която стойност е основателен иска е ще се уважи, като ще се отхвърли за разликата до претендираните 360,49 лв. и за периода от 20.10.2021 г. до 19.11.2021 г. като неоснователен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца разноските за производството съобразно уважената част от иска, които възлизат в общ размер на 1 255,82 лв. /база – платена държавна такса 230,71 лв., платено възнаграждение за вещо лице 680 лв., 360 лв. юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП съобразно фактическата и правна сложност на делото и материалния интерес; не се включват в разноските депозита за свидетел от 30 лв., тъй като не е плащано възнаграждение на свидетеля и сумата може да бъде заявена за връщане от страна на ищеца/.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноските за производството съобразно отхвърлената част от исковете, които възлизат в общ размер на 9,37 лв. /база – платено адвокатско възнаграждение от 800 лв./.

Ответникът въпреки указанията на съда не е представил доказателства за внесени по депозитна сметка на РС-Раднево сума от 500 лв. за възнаграждение на вещото лице, с оглед на което следва на основание чл. 77 ГПК да бъде осъден ответникът да плати по сметка на съда тази сума, като останал задължен за разноски по делото.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Парсек груп“ ЕООД, вписано в търговския регистър с ЕИК 203215490, с адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „21-ви век“ № 17, ет. 4, ап. 6, да заплати на „Мини Марица – изток“ ЕАД, вписано в търговския регистър с ЕИК 833017552, с адрес на управление гр. Раднево, ул. „Г. Димитров“ № 13, на основание чл. 265, ал. 1, предл. 2 ЗЗД сумата от 5407,34 лв. /пет хиляди четиристотин и седем лева и 34 ст./, представляваща разходите, необходими за отстраняване на възникнали недостатъци по покрива на ремонтно хале РБ „Ел.част“ на Рудник „Трояново-3“, ремонтирано от „Парсек груп“ ЕООД по договор № МТ-355/03.10.2017 г. за обществена поръчка с предмет „Ремонт на покрива на ремонтно хале РБ „Ел.част“ на рудник „Трояново-3“, ведно със законната лихва върху главницата от 17.06.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, и на основание чл. 92 ЗЗД сумата 292,90 лв. /двеста деветдесет и два лева и 90 ст./, представляваща неустойка за забава по т.9.2 от договор № МТ-355/03.10.2017 г. за периода на забава от 05.12.2021 г. до 17.06.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 92 ЗЗД за разликата над присъдените 292,90 лв. до претендираните 360,49 лв. и за периода от 20.10.2021 г. до 19.11.2021 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА „Парсек груп“ ЕООД, вписано в търговския регистър с ЕИК 203215490, с адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „21-ви век“ № 17, ет. 4, ап. 6, да заплати на „Мини Марица – изток“ ЕАД, вписано в търговския регистър с ЕИК 833017552, с адрес на управление гр. Раднево, ул. „Г. Димитров“ № 13, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК сумата от 1 255,82 лв. (хиляда двеста петдесет и пет лева и 82 ст.), представляваща разноски за производството.

ОСЪЖДА „Мини Марица – изток“ ЕАД, вписано в търговския регистър с ЕИК 833017552, с адрес на управление гр. Раднево, ул. „Г. Димитров“ № 13, да заплати на „Парсек груп“ ЕООД, вписано в търговския регистър с ЕИК 203215490, с адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „21-ви век“ № 17, ет. 4, ап. 6, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 9,37 лв. (девет лева и 37 ст.), представляваща разноски за производството.

ОСЪЖДА „Парсек груп“ ЕООД, вписано в търговския регистър с ЕИК 203215490, с адрес на управление гр. София, район Студентски, ул. „21-ви век“ № 17, ет. 4, ап. 6, да заплати на основание чл. 77 ГПК по депозитна сметка на РС-Раднево сумата от 500 лв. /петстотин лева/ за възнаграждение за вещо лице по СТЕ.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____